

[PROGNOSTYK *sb m*

Oba o jasne.

sg I prognostykiem. ◇ pl L prognostyk(a)ch.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Wróżba, przepowiednia; almanach, calendarium, ephemeris, praesensio, prognosticum, rei futurae signum Cn [prognosticon – praktyka, rzeczy przyszyłych przejrzanie Mącz 147b; – znak przyszyłej rzeczy Calep; minucyje, prognostyk – prognosticum Cn]:

prognostyk czyj: To zda mi się potrzebna wiedzieć, aby każdy obaczył zaślepienie pogańskie, co Turcy mają w swoich prognostykach (bo czarami, gusłami barzo się bawią), iż Ziemia Święta ma przyjść w ręce chrześcijan w dzień piątkowy RadzPodróż 188.

a. Rokowanie o stanie chorego:

Ze zdaniem przydawkowym dopełniającym: á on sye go ná czijęś persuasią ná vrząd náparł, contentuiąc iego persuasią, niebądźmy od tego, ták go máżąc iáko onégo w fistulách, álbo co ma zlé wrzody ná nogach, złym prognostykiem, że varices, álbo z nich wrzód, rzadko od vléczenia przyszedł OczkoPrzymiot 414.

Synonimy: profecyja, prorocstwo, prorokowanie, przepowiedanie, wroźba, wroźka.

EB